

Nom comú català: CATXALOT

Physeter macrocephalus

Nom comú castellà: CACHALOTE

És el major cetaci amb dents que existeix, arribant als 18 m els mascles i 12 m les femelles. Es reconeix amb facilitat pel seu gran cap, que representa un terç de la seva longitud, i pel seu perfil recte al davant. Entre l'aleta dorsal, petita, i la coa, presenta una cresta de protuberàncies. L'espiraclle només té un orifici, situat bastant endavant, i la seva bufada es dirigeix cap a l'esquerra. El color del cos és bastant uniforme, entre gris obscur i marró. L'aleta caudal té forma triangular, amb els marges gairebé rectilinis.

Present a tota la Mediterrània, encara que més abundant a la conca occidental. És relativament freqüent al voltant de totes les Balears. Es troba principalment a zones amb profunditats de entre 2000 i 2500 m, però també allà on la profunditat oscil·la entre 500 i 1000 m.

Estat de conservació: Vulnerable, segons el Llibre Vermell de vertebrats de les Balears.

Normativa:

- Reial Decret 139/2011, per al desenvolupament de la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial i del Catàleg espanyol d'espècies amenaçades. El catxalot es troba classificat com a **Vulnerable** dins el catàleg esmentat.
- Directiva Hàbitats (Annex IV).
- Conveni de Barcelona (Annex II).
- Conveni de Berna (Annex II).
- Conveni CITES (Annex I).

Autor: FAO